

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4451/2019
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Удружења ... „АА“ из ..., чији је пуномоћник Миленко Јовин, адвокат из ..., против туженог ... партије ... из ..., чији је пуномоћник Бранко Трајлов, адвокат из ..., ради утврђења исплате по тужби и ништавости уговора по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2154/19 од 20.06.2019. године, на седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2154/19 од 20.06.2019. године.

Образложење

Основни суд у Новом Саду, пресудом П 2384/2017 од 18.01.2019. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, тако што је укинуо решење Основног суда у Новом Саду Ив 620/12 од 24.01.2012. године, исправљено решењем тог суда Ив 620/12 од 28.02.2012. године, којим је тужени обавезан да исплати тужиоцу потраживање у износу од 4.000.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења решења па до његове исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 68.800,00 динара (став први изреке). Усвојио је противтужбени захтев туженог, тако што је утврдио да је ништав Уговор о пословно-техничкој сарадњи број 35 од 25.10.2009. године и Анекс тог уговора од 28.10.2009. године (став други изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове поступка у износу од 246.350,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења (став трећи изреке).

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж 2154/19 од 20.06.2019. године, одбио је жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Новом Саду П 2384/2017 од 18.01.2019. године, у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца (став први изреке). Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5, а у вези члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 - УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године) је прописано да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за 4.000.000,00 динара (рачунајући да је 04.11.2011. године на дан подношења иницијалног акта 1 евро износио 101,9199 динара и вредност предмета спора изражена у еврима износила 39.246,5063 евра) не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић